

Størrelse savner man jo ganske Basis for ethvert Skøn. Søvrigt har jeg nogen Frygt for, at hele denne Jernbane vil blive en Sluffelse, og vise sig at være en Illusion; thi saaledes som Jernbanebestyrelsen har indrettet Befordringen fra Kjøbenhavns Banegaard ad Havnebanen med et ikke ubetydeligt Tægt- eller Extratillæg til de almindelige Jernbanetægter til Kjøbenhavn for saadanne Varer, som benytte Havnebanen, vil man, hvis man her følger det samme System, med en Transportlængde til Banegaarden paa over en Mil og dertil svarende Tillægstægt neppe vinde Nogetsomhelst. Man vil mulig vinde Noget, jeg tør ikke sige det bestemt, men Meget vil der ikke vindes derved. Befordringen pr. Åge vil rimeligvis blive ligesaa billig. Det maatte altsaa klareres i Forveien, om Frihavnen vilde blive betragtet som en Del af Kjøbenhavns Banegaard eller som en Extrastation, til hvilken der skal beregnes Extratægt. Dette Spørgsmaal kunde det være heldigt at faae klareret, inden man skrider til Anlægget af en Jernbane.

§ 8 er det bestemt, at „Indenrigsministeren bemyndiges til helt eller delvis at ophæve den ved Lov af 31te Marts 1864 paabudte Havneafgift til Kjøbenhavns Havn. Havneafgiften skal i ethvert Tilfælde bortfalde samtidig med at Frihavnen i sin hele Udstrækning aabnes for Driften“. Nu veed jo Enhver, som har fulgt Bevægelsen i Spørgsmaalet om Frihavn eller ikke Frihavn i de senere Aar, at en Ting er der, som Alle ere enige om, og det er, at Havneafgiften til Kjøbenhavns Havn bør bortfalde jo før jo hellere; ja, at den burde være bortfalden for lang Tid siden. Den nuværende Generation af Kjøbmænd har betalt store Afgifter til Kjøbenhavns Havn, ikke alene for at bøde paa Forsømmelser fra Forsædrenes Side, som Sngenting havde gjort for Havnen, men ogsaa for at befordre Efterlægten Magelighed og Behvemmelighed. Thi Kjøbenhavns Havn har ved de Indtægter, som den har haft i det sidste Decennium, oplagt en Kapital, der efter min Beregning — jeg kan ikke angive det bestemt, fordi det beror paa et Skøn over visse Arealer og Værdigjenstande — ikke kan lættes lavere, end at Havnens Nettoformue udover Gjælden beløber sig til omkring 8 Mill. Dette Beløb er udredet af den nuværende Generation af Kjøbmænd. Det kan være ganske heldigt for dem, som komme efter, men de, som have betalt disse Penges, føle sig mindre oplagte til at glædesig derover, navnlig naar man saa aabner

dem med denne Lov Udsigt til, at man kan opretholde Havneafgiften i en ubestemt Fremtid, saa bliver Glæden ikke meget stor ved Udsigten til Frihavnen overhovedet. Man maa gaa ud fra, at det er den høitærede Indenrigsministers Mening, at Havneafgiften skal bortfalde, saa snart han mener, det kan ske; men Sngen kan vide, naar Frihavnen aabnes i „sin hele Udstrækning“, og Sngen kan vide, hvem der til den Tid er Indenrigsminister. Hvis vedkommende Indenrigsminister mener, at Staten bliver for stærkt bebyrdet ved Tilskud til Forrentning af Havneafgiftens Gjæld, er han berettiget, i alt Fald ikke uberettiget, til at paabyde ikke at gjøre Frihavnen færdig, men at drage Færdiggjørelsen af Frihavnen ud i en længere Aarrække for at optræde Havneafgiften fremdeles, det vil sige ca. $\frac{1}{2}$ Mill. Kroner aarlig paa Handelsstandens Bekostning. Jeg vil anse det for en nødvendig Betingelse for denne Lovs Strafftræden, at i alt Fald de Ord: „i sin hele Udstrækning“ bortfalde af Lovven. Helst saa jeg, at Havneafgiften bortfaldt strax. Det kan den gjøre, og det vil den kunne gjøre, hvis man ikke indlod sig paa Frihavnsprojekterne. Jeg vil her gjøre opmærksom paa det sidste Stykke i Motiverne, som lyder saaledes: „Hvis nærværende Lovforslag bliver ophøiet til Lov, vil der til den fuldstændige Gjennemførelse af Frihavnsagen kræves forskellige Forandringer i den bestaaende Lovgivning dels for Omstættningens Skyld og dels til Beskyttelse af Statens fiskale Interesser. Herom forbeholder Regjeringen sig senere at fremsætte Lovforslag.“ Det er vistnok ganske nødvendigt, at Regjeringen tager et saadant Forbehold; men det er afgjort, at hele Frihavns Nytte og Betydning for Handel og Omsætning vil afhænge af, hvorledes disse Lovforslag komme til at se ud. Naar vi altsaa her skulle stemme om en Frihavn, uden at vi have mindste Anthyndning af Indholdet af disse Lovforslag, stemme vi fuldstændig i Blinde. Jeg vil blot gjøre opmærksom paa dette og henstille, om det ikke var ønskeligt, at Regjeringen lod Rigsdagen tilskyde nogle Anthyndninger med Hensyn til, hvorledes disse Lovforslag ville komme til at se ud. Jeg har f. Ex. hørt Tale om, at der skal svares en Frihavnsafgift, og denne kunde jo være saa stor, at den ødelegger Trafiken; i saa Fald taber hele Frihavnen sin Betydning. Jeg frygter ikke for, at det vil ske; thi disse Lovforslag ville komme til at henligge under den høitærede Finantsminister, og jeg tror uden at gjøre nogen Urret at kunne sige, at Finantsministeriet og Tolbvesenet have langt